סדר כרונולוגי (דין השב בבריה [illegible])

1. בנוגע נישואי בנישואין אזרחיים בלימה. עפ"י פס"ד נישואי קפריסין, נישואין שנעשו נבדקים עפ"י האישה האנגלית:

ראשית תוקפן הצורה כפי נערך הטקס עפ"י דיני המקום בו הוא נערך – בנוגע נישואין לפני פקיד הנישואין בלימה ו[illegible] שבלימה הנישואין תקפים. שנית נבחן כושר הנישואין של הצדדים להינשא זה לזה עפ"י דיני הדין האישי המקום בו הם גרים

כלומר – אם כאשר כשר מגורים בישראל, נבחן את כושר הנישואין שלהם, יהיה זה עפ"י כללי הדין האישי החלים עליהם.

אלמוני – יהודי ולפיכך חל עליו הדין היהודי ולפיו אין הוא יכול להינשא לגויה ומכיוון שהוא אינו נשוי. פלונית – נוצריה

עליה חל הדין האישי הנוצרי ~~[illegible]~~ שבו הנישואין תקפים. אך כיון שיובא לנו

יש לדמות מן שני לאור (לשם הסיום)

מצב אבסורדי שבו פלונית נשואה לרווק, כל הנראה הנישואים יוכרו בישראל כלא תקפים. יש לציין כי [illegible] קאוניסטר

של קיון דפס"ד נישואי רומניה, ~~[illegible]~~ הוא מציע להחיל את כללי ברירת הדין האמריקאים לפיהם בודקים רק את הצורה ולא את

(לטעון כי זה לפי הגישה הכללית של הדין האזרחי הנישואין לא תקפים)

הכשירות ולפיה הקשר יוכר כתקף גם בישראל אולם אין זו ההלכה. ולכן דני הצבי גורו אולי לא נכתב כי הם הוכרו

בישראל עם הפסד הדתית המוכרת כיהודים. מאידך הדיור המשפחתי יחול רק שאין הוא נכנס לתנאי פק החדרה ולפיכך

יש לבדוק את ההערה עפ"י החוק הספרדי בו דנים. יש לציין כי עפ"י בג"צ פונקציה, אפילו זוגות קשורים בזוגות ספורים תקפים

כמו כן על פי מקום הדת האקטיבית (בישראל) הם חיו כזוגות כאן ולא שינו את שמם.

באופן ולפיכך נראה כי הדיור של הצדדים יוכר כתקף עפ"י החוק הישראלי. המשפחה נרשמה בישראל כזרים המיועדים –

(יש לציין: לעדה אין סמכות לדון בדיור הקבוע – בג"ץ 3023/90)

עפ"י פסק שלזינגר ה רישום ראשון בהכרה כל מעשה שהוא ולפיכך הילדים ירשמו כיהודים מן הסתם עפ"י פונקציה הוכרז רשום

לצורך פסק של יהודים שעברו גיור אורתודוקסי ולפיכך הם גם צאצאים לכל הצבורים מנה הקהילה. פלונית למעשה לא גויה

ולפיכך לא תרשם כיהודיה. כאשר נשען בתביעה בג"צ מבחינה פרוצדורלית – האם יש סמכות – ולמי? פלונית הגישה תביעה לבית

(ס' 3)

לענייני משפחה למזונות אישה. עפ"י החוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) חל על אלמוני הדין האישי לעניין מזונות בג"צ ולפיכך

על המזונות לפלונית להידון לפי הדין היהודי שכן אלמוני הוא יהודי. מאחר והגישה גם היא לתביעה של פלונית ולפיכך

תידון בפניה. ולא אוכל להיכנס בהגדרת הבורסין של אלמוני בכלל. מזונות ילדיו: גם מזונות ילדים לפי החוק לתיקון דיני

(ס' 4)

משפחה יידונו עפ"י הדין האישי החל על אלמוני וכיון שפלונית הגישה תביעה לבית ראשונה – יידוני ביחדם.

רכוש ~~[illegible]~~ אינו מענייני המעמד האישי ולכן יידון לפי הדין האזרחי הטריטוריאלי. בית הזה יכול גם הוא לדון ביחדם.

לסיכום, לבימ"ש יש סמכות בכל תביעותיה של פלונית. התשובה בג"צ: במקרה בו בג"צ הם דני עדות שונות, יש לדון כיחסים

חוץ שבכל באיזה הבג ושניהם שרבים בתחום הספר.

כבימ"ש אזרחי אלא הם שונים לנושא בבג"צ הדין (סוג נושא ליהודים למשפחה כיוון) דקשה שיפוט לאיזה בית דין

תידון התביעה [סימן 55 לדבה"מ]. אם מדובר בענייני סמכות ייחודית של בג"ץ (ס' 1 + 3 לחשו"ד) יש לדון בו לפני בית

מיוחד. אלמוני לא פנה ~~[illegible]~~ לסיון נשוי ביהמ"ש לצורך הכרעה לפי איזה דין יש לפסוק. ~~[illegible]~~ פלונית אינה

יהודיה ולפיכך ס' 1 לחשו"ד לא חל עליה ואין לבי"ד סמכות לדון בעניינה. (בנקובסקי). בנוסף, החלטה של

בטלות נישואין אינם בתחום סמכות של בי"ד (ורבר). יש לציין כי בבג"ץ קפריסין קבע ~~[illegible]~~ הרב דינוביץ'

כי בי"ד יכול לדון בנישואין אזרחיים אולם שם דובר בנישואין אזרחיים בין 2 יהודים, הכשרים להינשא

(אך אולי יש צורך בהכרה משום ספק ספיקא ואז יש לסעד ~~[illegible]~~ לפסק נשוי כיהודים יוכיח את התוקף של ראש בי"ד)

וכיון שמדובר בנישואין תערובת שאינם מוכרים בבי"ד (כלל אי ההכרה – בי"ד לא יכול לדון בדבר שהוא לא

(חוץ הכרת נישואין (מקרים מיוחדים) בסמכות לדון נושא זימנם)

מכיר בו). לפיכך, אין לבי"ד סמכות לדון בדיוני בג"צ. ~~[illegible]~~ גם בשאר הנושאים

(ואם רבים אומרים שלא ס' אוסר לחוק הכרת נישואין (מקרים מיוחדים). ספק עפ"י כללי ברירת הדין בס' 5 לחוק.

אין לו סמכות שכן כיום כבר קנה סמכות לפניו. אך גם אילולא הגישה פלונית תביעה לבימ"ש קודם

הוכיח/ לבימ"ש יהודי [illegible]

לא היתה לבי"ד סמכות. שכן בי"ד אינו יכול לדון בירושה שאינו צריך להגיע ליורש. ובסוף - נפלה הכרעה

נפל בה הכנון לו (זוטמן). הכרעת בי"ד כי יש לו סמכות אינה נכונה כאמור. בנוסף, זה אם

היה באה לדון - אם הינו סוטה שהוא הבריא קודם שבית המשפט ולפיכך המסכנה שלו. עפ"י בג"צ פ"ד פלוני

עדין ישנה חובה לקיימה כפלין - אם ההחלטה הנוגעת לסמכות נעשתה לצורך שמירה על שם זה

פ"ד מהווה (הסדר הנשיקה, הסדר דין נכרי ונושאי המשפט, פ"ד הינו לשונו של עדין), אין לבי"ד סמכות

בעניין כזה; בי"ד הכריע באופן עיוני שיש לו סמכות, ללא הנמקה, ללא דיון נפרד (שכן דן מיד בתוך

הקשר). עפ"י בג"צ עזרני פ"ד 39 לחוק החולים חל גם על סטטוס מוסר סמכות - נראה כי באין גם
(אשתו גם לא בעין של אירועין אחרים)

אשתו וגם בי"ד נהגו שלא כמו לב. פסק הפניה לבי"ד והשאלה הקשורה כי יש סמכות. עפ"י בנקוסקי

אסור לבי"ד לדון בנישואין של יהודי ונוצריה ובוודאי שלא לפסוק לגבי עבודת האשה במקרה שכזה. (יש

לציין כי המדינה כלל לא נכנס למשפט שכן ספק אינה יהודיה!) אשתו שעוד לפני שהוא לא כך

אלא עבודת הילדים והמשמורת לאשה. הנה הם לא נעלמו (הכרוע כאמור לא יכול בי"ד לדון ללא כריתה)

אך כיון שספק כבר הגיעה לגילה בעניש - אין לבי"ד סמכות לגבי אף אחת מהתביעות של אשתו!

דין מהותי במשפט: מזונות אישה כאמור יפסקו עפ"י הדין האישי של אשתו. אולם ראשית יש לבדוק האם יש כאן
מדוע
בכלל נישואין. כאמור, עפ"י הלכת קפרסין, נישואים [illegible] לא יוכרו בישראל ולפיכך בני"ס אינם נחשבים

נישואים. [illegible] (לגבי יהודי לנוצריה הם כן נחשבים נישואים עפ"י בג"צ נישואי רואים [illegible]) ולכן נראה
מזונות אישה זה
לפתור שלא מגיע [illegible] כלל גם נישואין אזרחיים [illegible] אולם כיון

שמזונות אשה נוגעים לפי הדין הדתי נראה כי לאשה זו לא מגיע. לפי הדין היהודי אשתו לא חייב
סוסם
במזונות אשה זו ידועה. אולם, בבג"צ כהנוי הש' שמגר [illegible] מזונות לאשה שלא היתה זכאית למזונות

לפי הדין האישי היהודי ולפיכך יתכן שיינתנו מזונות משולם גם כאן [illegible] כמו כן ניתן לפסוק

מזונות האזרחיים (פלונית נ' דיק וכן פסק דין של שמגר - סולומון וכו'), שלפיהן יינתנו מזונות לאשה

גם אם היא לא זכאית להם לפי הדין האישי. [illegible] בנוסף, כל הנראה אם לא יוכרו הנישואין

כתקפים, בג"צ עדין יתחשב יב"ג ויעזור לבי"ד זכאות למזונות אזרחיים לפי דיק (אולם שאלה זה מעורר

אומר דיק כי יש לבדוק הסכם האומר את ההפורש. הסיבה שבג"צ יוכרו בי"ד: שהיו 2 התנאים:

שקיימו חיי משותפים בפועל משותף וכן ניהלו משק בית משותף. אשתו עפ"י לוסיין כי אחרי הפרידה

הראשונה, בעזרה שלו להתגורר יחד עוד זמן ללא שימוש בכסף ואולי יעזו שחזרו נפרדו אולי

נספק כי האמירה דין ידע לא חוייבו להיות באחריות אלא יש רק להראות נכונות לשיתוף -

בג"צ חיו דירה משותפת חיים משותפים ואף נולד להם ילד נוסף והדבר מעיד על שותפות נראה כי
אזרחיים
ספק מקבל מזונות [illegible]. משמורת! [illegible] שלאחר הפרידה הראשונה הילדים עברו לגור עם ספק

ונראה כי ספק מקבל משמורת על הילדים מעט שנים! בג"צ הוא הזה שמקבל את המשמורת כיוון
בג"צ
אך הזה [illegible] אומר בפרשה הראשונה כך שנראה שיש בניהם קשר חזק, בנוסף, על ידי תלה

חזקת הגיל הרך (שלפיה ילדים עד גיל 6) לפיה ילד עד גיל 6 "ישאר עם אמו". את הגדולים ניתן לשאול עם מי הם מעדיפים להיות וזוהי טובת הקטין. יש לציין שההכרעה הסופית של אזרחי לפי ספציפית [illegible] לבית [illegible] ההחלטה. מזונות ילדים: כאשר יוקדשו לפי הדין האישי של אזרחי - הדין היהודי. לפיו עד גיל 6 חלה חובה אבסולוטית [illegible]

למזונות של אזרחי. שכן עד גיל 15 יש חוב מדאורייתא. [illegible] יש חוב לתת מזונות מדין צדקה רק של אזרחי וגם של ספציפית. בהמשך [illegible] הלכה [illegible] אשר [illegible] שייפסקו לו מזונות אולי גם ספציפית [illegible] כאחידה. ולפיכך ההחלטה לגבי המזונות של הילדים הגדולים תיקבע לפי הכנסותיהם הפנויות של ההורים. כגיל 16 [illegible] החיוב במזונות לפי [illegible] לשלם עד תום השירות הצבאי. לגבי בנות - עד גיל 18 יש כאמור לתת מזונות עד תום השירות הצבאי אך זהו אינו חל כי אין ספציפים. ולפיכך לא בטוח שחל עליו חיוב מכח הדין האישי.

אולם ס' 4(2) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות) מחייב אדם במזונות לפי ילדיו הקטינים. ולפיכך אזרחי חייב במזונות לפי דינו (וכן ספציפית מחויבת) אלא שזהו [illegible] בס' 5 לחוק - [illegible] (אזרחי לפי [illegible]) לפי צרכם (יש לבדוק האם זהו צריך [illegible] - בין ספציפים [illegible]) וכן [illegible] מכח ס' [illegible]

רכוש: את הנישואין [illegible] הלכת השיתוף או חוק יחסי ממון (הלוי [illegible] נישואין) [illegible] אך נראה [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] אזרחי לפי חוק יחסי ממון הרכוש מתחלק רק [illegible] הנישואין. השאלה היא [illegible] [illegible] [illegible] (זמן שפוסקת [illegible]). [illegible] הפרידה הראשונה [illegible] מאז [illegible] כאשר [illegible] הרכוש של [illegible] [illegible] [illegible] (ראה [illegible]).

[illegible] חוק יחסי ממון [illegible] נישואין, [illegible] (שחר נ' פרידמן). [illegible] פס"ד [illegible] להחיל את הלכת השיתוף [illegible] שלאחר הפרידה הראשונה [illegible] הרכוש [illegible] רק הרכוש עד הפרידה הראשונה אולם כאמור, נראה [illegible] [illegible] אחרי הפרידה הראשונה [illegible] (ראה [illegible]).

[illegible] הרכוש [illegible] לפי הלכת השיתוף [illegible] לפי חוק יחסי ממון, [illegible] ספציפית [illegible] אזרחי - [illegible] [illegible] פס"ד [illegible] וכן [illegible] של [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] - [illegible] אחד רק [illegible] של [illegible] במקרה שלנו (כיון [illegible]) [illegible] ספציפית [illegible] הדין האישי [illegible] - [illegible]. [illegible]

[illegible] 3 [illegible]. [illegible] נישואין [illegible] [illegible] של אזרחי [illegible]

[illegible] 3 [illegible] (ס' [illegible] לחוק [illegible]). [illegible] הרכוש [illegible] של אזרחי [illegible]

[illegible]

המשך

2) הבעיה לדיון: 2 בני הזוג יהודים, תושבי ישראל שנישאו כדמו"י ולפיכך נישואין לא [illegible], [illegible]

נבדוק האם כריתת הרכוש בקידה תקינה: שלב לאמוד ד-ד תנאים (עפ"י זולדין): כריתה כנה - אומר לכרוך רכוש לתקופה [illegible],

כריתה כנה - יש לבחון האם יש שם אומדן (עפ"י מרגליות) שאחרת המצב אינו כנה ואין לכרוך זה. [illegible]

שהוא בודד, ונראה כי לו שלא נוכרו. כריתה כדין - נראה כי הכריתה היא כדין. לפיכך אופן הרכוש ייבחן בשיתוף בין

באלמוניות / בכספי מרוויחים (פלוני)

שיכבר הזוגות תקופת רכוש בזמנם, הסדרתה שהמשך ראשונה של הסכם הרכוש בסכסוך ונתן שלא נדרש לבחון את

סוגיית הסכם כשלו, נבחן את הרכוש עפ"י 2 החלופות: רכוש בני הזוג יחול חוק יחס"מ שכן הם נישאו אחרי

שנת 1974. לא את השיעור מדוין בקידה, שלו לבסוף עפ"י הדין האזרחי עפ"י הלכה שלו. ולפיכך, [illegible]

כי בקינות של יוכבד שולל ממנו את הרכוש שנוין מחקל כי חוק יחס"מ לא מחמש להתנהגות האשה.

בחלוקת הרכוש - עפ"י חוק יחס"מ, נכסי בני הזוג שנצברו במהלך חיים המשותפים יחולקו שווה בשווה (בכפוף לאיזון

נכח ס' 8. / לחלוקה לא

שונה לפי ס' 8 לחוק בנסיבות מיוחדות - בקידה, בגידת האישה עשויה לגרום ~~[illegible]~~ שוויון של הרכוש)

הנכסים יחולקו עד פקיעת הנישואין: לעניננו ניתן לשאול מתי הוא מועד פקיעת הנישואין? האם בעת הגירושין

או שמא עפ"י גזר שטרסברג כהן בקנולר יעקב - ~~[illegible]~~ כאשר נגזר הקשר בין בני הזוג (ואז

ניתן לטעון שכאשר ~~[illegible]~~ מרים אמר לבן לעזוב הוא. זה כבר תם הקשר או כאשר עזב את הדירה בפועל)

ההתנהגות הרלוונטית לגבי הירושה שקיבל ~~[illegible]~~ עמדם אחרי שהחליט לעזוב את הבית עולה לפי חוק יחס"מ

ירושה שהתקבלה במהלך הנישואין איננה מתחלקת בין בני הזוג. ולפיכך ההקנה לשלוחה לו רלוונטית. אך

עפ"י פס"ד אבו-רומי (וכן גזר שמגר ודורנר בקנולר יעקב), הלכת השיתוף חלה גם כאשר חל חוק

במהלך הנישואין

יחס"מ בתקופת הנישואין. ולפיכך ניתן לטעון כי הירושה שקיבל עמרם נחשבת לנכס משותף לבני

בני הזוג עפ"י הלכת השיתוף. עמרם יטען כי באבו רומי דירה שטרסברג נהג רק על הלכת השיתוף הבסיסית

שבה יש להוכיח רצון לשתף בנכסים והמשנה שהוא הכניס את הירושה לחשבון פרטי שלו.

[illegible] רצה לשתף בה, בנוסף, אם יוכבד הוכחה לו אין זה הוגן לטעון שיש רצון לשתף

כלפיה

בירושה ~~[illegible]~~. כמו כן, לדעת השופט בקנולר, אין הלכת השיתוף חלה בחלק הנישואין שבמסגרתו חל חוק

יחס"מ. אם חל חוק יחס"מ, הפסיקה מכוונת הן אינדיבידואלית ולא בנכסים [illegible]. ולכן

בנסיבות מיוחדות

יחולקו הנכסים בין בני הזוג ואז יחול איזון (50%-50%) או יחס אחר לפי ס' 8 לפי הלכת השיתוף

החלוקה היא תמיד זהה - 50%-50%. הדירה של ~~[illegible]~~ יוכבד לכאורה לא תחולק

לפי חוק יחס"מ שכן היא נרכשה מלפני הנישואין (ס' 5(א)(1) לחוק יחס"מ). אולם עפ"י פס"ד

פלוני [illegible] את הסדר איזון המשאבים גם על דירת מגורים שהיא נכס פרטי של

אחד מבני הזוג. בנוסף, עמרם השקיע כספים רבים בדירה וגם ~~[illegible]~~ שדרגה לו בכל הנראה תביא

לכך שהדירה תחולק בין שניהם, בין אם עפ"י הלכת השיתוף (לפיה הזכות של כל בני הזוג בנכסים

המשותפים היא קניינית) ובין אם עפ"י חוק יחס"מ.

הזכויות הסוציאליות של בני הזוג הינן [illegible] נכס בעל שווי. עפ"י הפסיקה האחרונה ([illegible] ופלוני: [illegible])

רואים נטייה של הפסיקה להכיר בנכסים שבולה כברי חלוקה כמו גם את המוניטין שנוצר עבור בעצם [illegible]

בנק. [illegible] כמבכירה רפואית.

13 העקרון שבגישה יותר להטיל על הפסוק - [illegible] והוא פורז דסעבור דיבר - אם דיבר רכוש משפחה

זוגי ברכוש [illegible] יכול להימנע להמתין עד שיפסוק בנשואים. כיון ש-2 הצדדים מסכי [illegible] ברכוש

יש כאן פגיעה בכלל הכיבוד ההדדי בין הצדדים. בנוסף, אם דיבר על יבין ברכוש עפ' הדין הבינלאומי

(חוק יחסי) יש בכך חריגה משעבור (ופסיקות) בטלה בעקרון עפ' דין (אלו בטלה בטלה יחסי עפ'

חשין בעניין דורש. ואילו בספר נזר.

חו"ד - [illegible] לחוק יחסי ממון
בית [illegible] לחוק יחסי ממון

27/30